

El pla Kohl en cinc anys

Jordi Fortuny

"Els alemanys es veuen capaços de crear dos milions de llocs de treball en cinc anys tot i que, precisament, l'economia no els rutlla gaire bé."

Mig Europa ha celebrat l'acord de fa uns dies del govern alemany amb empresaris i treballadors, o, millor dit, amb sindicats i patronal. Sigui per maduresa, patriotisme, disciplina, o pura por a la recessió econòmica, els alemanys han donat exemple als altres països europeus i han pactat reduir l'atur a la meitat durant els pròxims cinc anys! Així de senzill. Això vol dir que els alemanys es veuen capaços de crear dos milions de llocs de treball en cinc anys tot i que, precisament, l'economia no els rutlla gaire bé.

Aquí els representants dels treballadors i dels patrons també han aplaudit el pacte alemany. I és que estem en ple ambient de pacte social, encara que no n'hi hagi. A Catalunya, sense anar més lluny, UGT ha proposat un acord similar a l'alemany, i a Madrid els Cuevas, Méndez i Gutiérrez acaben d'arribar a un compromís sobre mediació en cas de conflictes laborals i s'han fet la foto junts (ja sé que l'anàlisi de la setmana passada anava del mateix color, però és que la cosa no s'ha acabat).

No posem en dubte que els alemanys han estat pioners i valents, però mirem de no fer-ne un gra massa. Els resultats del pacte, impulsat pel canceller Helmut Kohl, encara s'hauran de veure. Crear dos milions de llocs de treball en tan poc temps és un objectiu fàcilment compartit per tothom. N'hi ha per dir "on s'ha de firmar?", i llestos. Però com s'ho faran per crear aquests llocs de treball? Qui els ha de crear són els empresaris i ells tenen clar que si treballadors i govern no els ho posen fàcil no hi ha res a fer...

Aquesta mateixa setmana tindrem més pistes, però de moment ja se saben alguns detalls del "pla Kohl en cinc anys". Els sindicats, per exemple, han acceptat que les hores extres treballades es puguin cobrar en temps lliure, en lloc de cobrar-les en diners; a curt termini segurament això reduirà els costos laborals de les empreses i, probablement, més endavant servirà perquè es creïn llocs de treball.

Una altra mesura, aquesta per "animar" els aturats que tinguin mandra de pensar, és reduir un 25% l'assegurança que cobren si refusen una feina oferta per l'oficina d'ocupació.

Han quedat apartats de moment temes polèmics que beneficien els empresaris però perjudiquen les finances de l'estat, com ara la rebaixa de les quotes patronals a la Seguretat Social, la reducció d'impostos o la revisió de les prestacions socials (revisió-reducció). I aquests temes, segurament, pesen més en la delicada situació econòmica d'Alemanya que

les hores extres o els aturats mandrosos, encara que tot ajuda. A part de les seqüeles de la caríssima unificació de 1990.

L'altre dia ho explicava a Barcelona un dels principals assessors del govern de Bonn, Jürgen B. Donges, i deia que l'estat del benestar alemany és perfecte.

Tan perfecte que tots, rics i pobres, ja saben que no han de témer res des que neixen fins que moren perquè, si passa alguna cosa, l'estat se'n preocuparà i ho pagarà. Amb els diners dels impostos, que podrien baixar si l'estat només hagués de preocupar-se dels ciutadans que ho necessiten. També deia que, curiosament, ara hi ha més invàlids a Alemanya —que cobren pensió— que després de la Segona Guerra Mundial. I que els treballadors industrials, en lloc d'entrar a les set a la feina, entren a les set a la fàbrica, però no comencen a treballar fins que no han comentat la jugada, sobretot el dilluns, després de la Bundeslliga de diumenge. Llavors, les empreses alemanyes s'instal·len en països on paguen menys impostos i els treballadors penquen igual, o més.

Helmut Kohl. Va unificar Alemanya l'any 1990 i vol redreçar l'economia abans del 2000.